

Recensie [Theater](#)

Bij Circus Charms schuilt zelfs in een luciferdoosje theatermagie

Variétéshow In de familievoorstelling ‘Circus Charms’ staan de broers Frank en René Groothof voor het eerst sinds lange tijd weer samen op het podium. De absurdistische variétéshow is een voltreffer: hilarisch, eigenzinnig en ontroerend.

••••

o [Mischa Spel](#)

[30 november 2020 om 14:36](#)

„Niks is zo fijn/ als hier te zijn/ die ambiance/ ik raak in trance.” Dertig man publiek denkt en beleeft het, acteurs/zangers Frank en René Groothof zingen het. Merkbaar van top tot teen op elkaar ingespeeld als theaterduo in onder meer de VPRO-serie *Broertjes* dragen zij nu samen de [hartverwarmende, variété-achtige familievoorstelling *Circus Charms*](#): een ode aan de Russische absurdist Daniil Charms (1905-1942).

In dit circus is alles verbeelding. Special effects, decors? Niet nodig. Voor een reisje naar de jungle van Brazilië of dansen op een hoog koord heb je niets meer nodig dan de broers Groothof, acht musici, grappige animatiefilmpjes en af en toe een plaksnor. Met de juiste mindset schuilt immers in elke scheet theater, besef je. Zelfs in een luciferdoosje. Daar woont namelijk de acrobaat-vlo Francesca, die vandaag helaas weigert te springen („Nee! Buikpijn! Honger!”). Ze hapt de circusdirecteur (Frank Groothof) nijdig in diens nek, voor straf. Een gil en een zakdoek met rode vlek doen de rest.

De timing van *Circus Charms* kon niet beter én niet slechter. Niet slechter, omdat je meer mensen deze vijf kwartier theatermagie gunt; het schuddebuiken om de slapstick-strapatsen van de broers (de lenige mimiek van René Groothof blijft onovertroffen), de ontroering over de inventiviteit, fantasie en humor.

Tegelijkertijd kon de timing niet beter. Het absurdisme van *Circus Charms* voelt juist in de vervreemding van coronaheden relevant en urgent aan. Waarom zou er níet opeens een lieve man op je afkomen met een mes? „Wilt u een zakmes? Het is heel scherp, ik heb er laatst nog mee in mijn deur gestoken.” Zoals een bezoeker schaterend verwoordde: „Dit is zó totaal random, briljant.”

Van wezensbelang voor de timing en de zeggingskracht is de muziek, uitgevoerd door het geweldige ensemble SeaSession. Hoorn, hobo, dwarsfluit, percussie, piano, viool, cello en bas spelen lekker dwars-dissidente kamermuziek uit de Russische roaring twenties. Na afloop duik je, opgetogen van hernieuwde levensvreugde, zelf een koppeltje en maakt er een absurde grap bij. En dan maar weer naar huis.

•